

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 7

ISUS, STRATEGUL MISIUNII

Bună prietene!

În acest studiu vom vedea 5 puncte:

1. Faptul de netăgăduit că în ciuda faptului că Isus apare numai în Noul Testament, totuși este o realitate invizibilă din Vechiul Testament.
2. Hristos cel dorit și iubit de toți oamenii
3. Misiunea lui Isus pentru iudei
4. Misiunea cu cei păgâni
5. Misiunea pe care a încredințat-o Isus Bisericii

Vom începe prin a citi 2 Timotei 1,8-9:

⁸Să nu-ți fie rușine dar de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu.

⁹El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii,

Această ultimă parte este elementul central al textelor citite, harul ce ne-a fost dat prin Isus Hristos înainte de timpul sfârșitului. Vrea să spună că păcatul nu l-a luat prin surprindere pe Dumnezeu. Planul de salvare deja există chiar dinainte de crearea omului, așa că nimeni nu poate spune că harul este caracteristic Noului Testament. Fără îndoială harul era prezent și în Vechiul Testament, orice ființă umană puteau fi mântuite de la căderea în păcat, numai prin har, nu prin fapte. Iar dacă harul există numai în Isus, atunci este logic faptul că Isus era prezent în Vechiul Testament explicit și implicit. Îl găsim astfel personificat în mielul sacrificat pentru a face îmbrăcăminte lui Adam și Eva pentru acoperirea goliciunii. În mieii pe care iudeii îi sacrificau în fiecare zi pentru iertarea păcatelor, de asemenea Isus era simbolizat. Dar pe lângă toate acestea, există versete care vorbesc de Mesia referindu-se la Isus ca și furnizor al harului. De exemplu în Isaia 60,1 spune:

¹"Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.

Cine este acest Domn? La cine se referă Isaia? Atât în acest capitol cât și în altele cum ar fi 42 sau 53 profetul se referă la Isus. Isaia este un profet mesianic prin excelență pentru că vorbește de Isus că și o realitate prezenta a Vechiului Testament. Partea minunată la toate acestea este faptul că acest Dumnezeu veșnic, deja există încă înainte de veșnicii și s-a făcut om, s-a îmbrăcat în corp omenesc pentru a muri pe cruce pentru a ne salva. Aceasta demonstrează valoare imensă pe care tu și eu o avem în ochii lui Dumnezeu și aceasta în ciuda faptului că experiențele vieții te fac să te simți trist și nefericit. În acele momente în care tu crezi că toți te-au abandonat și că nu ai nici o valoare, te rog să îți ridici ochii către cer pentru a vedea valoarea ta scrisă cu sânge pe crucea calvarului. Tu ești valoros, Isus te iubește, nu ești prețios pentru ce faci sau pentru ce nu faci, ci numai prin simple fapt că exiști, Isus te iubește și

și-a vărsat sângele pe cruce pentru a te mântui, pentru că ai preț înaintea lui. Atunci scoate-ți din mintea și inima ta ideea că nu ai nici o valoare, sau că ai greșit mult, nu ai nici o valoare pentru că nimeni nu crede în tine. Acest fapt nu este adevărat. El te iubește, dacă nu ar fi așa, nu ar mai fi venit aici pe pământ să moară pentru tine.

În partea a doua acestui studiu cu misiunea universală a lui Isus. El nu a venit numai pentru a salva poporul Israel. Este adevărat că Dumnezeu l-a ales ca popor al Său, dar planul Său era ca acesta să reflecte gloria și caracterul lui Dumnezeu în așa manieră încât toate popoarele și toate națiunile de pe pământ să îl cunoască pe adevăratul Dumnezeu. Dar mântuirea, salvarea nu era ceva exclusiv numai pentru Israel. Preotul Simeon care l-a luat în brațe pe pruncul Isus când părinții l-au adus la Templu a menționat acest concept al universalității misiunii cu claritate deplină. Luca 2,32:

³²*lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel."*

Ce păcat că poporul israelit nu l-au acceptat pe Isus ca și Salvator, Mântuitor, din contra, l-au persecutat, l-au respins iar până la urmă l-au crucificat. Când Pilat i-a întrebat dacă El este regele lor, ei au răspuns că nu, că ei au alt rege, că regele lor era Cezar și nimeni altul. Da, Biblia și istoria spune că Isus a venit la ai Săi dar ai Săi nu l-au primit. În ciuda acestui fapt Dumnezeu nu l-a respins din planul de salvare, chiar mai mult și-a împlinit planul său de a lucra pentru ei și a-i salva. Acesta este următorul punct din acest studiu și anume modul în care Isus a lucrat pentru salvarea iudeilor, deși ei nu l-au acceptat și în mod constant l-au respins. Să vedem împreună ce spune Matei 10,5-6:

⁵*Aceștia sunt cei doisprezece, pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor;*

⁶*ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.*

Eu te întreb, nu ți se pare că această poruncă este una ciudată? Care era misiunea universală a lui Isus dacă era preocupat numai de oile pierdute a lui Israel, în timp ce se părea că nu era interesat de cei păgâni. Atunci de ce Simeon a spus că el a văzut mântuirea pregătită de Dumnezeu pentru toate popoarele? Voi repeta ideea că este clar că Israel era lumina ochilor lui Dumnezeu, dar ei l-au respins, deși Isus continua să le dea oportunități una după alta. Dacă citești cu atenție Evangheliile, vei observa că încă dinainte de Cruce, misiunea de mântuire și salvare părea restricționată la iudei care trebuiau să fie lumina lumii, dar din păcate ei au insistat în a-și închide inima. Într-o tristă după amiază Domnul Hristos le-a zis:

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe profeți și omori cu pietre pe cei care îți sunt trimiși. De câte ori am dorit să îți adun copiii cum găina își strânge puii sub aripile sale, dar nu ai vrut.

Aceasta este una dintre expresiile cele mai dramatice ale Bibliei, "nu ai vrut!". Ce se poate oare face cu cineva care nu dorește și din păcate nu a fost numai o dată, ci Isus spune "de câte ori...", ocazie după ocazie. Planul lui Dumnezeu era ca națiune după națiune să fie binecuvântate prin Israel. Acesta era idealul, planul original, dar din fericire greșelile umane nu sunt capabile să distrugă planurile cerești. Dacă planurile umane duc la insucces, planurile lui Dumnezeu întotdeauna sunt realizabile.

În partea a patra studiului vom vedea că planul original al lui Dumnezeu era ca prin intermediul Israelului să fie cunoscut planul mântuirii de toată lumea, pentru că Isus este Mielul lui Dumnezeu care șterge păcatul lumii. Deși Israelul a fost ales ca și instrumentul comunicării Evangheliei, era clar faptul că mântuirea era pentru lumea întreagă, pentru toate ființele umane. Chiar Isus a spus-o în Matei 5,13-14:

¹³*Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decât să fie lepădată afară, și călcată în picioare de oameni.*

¹⁴*Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte, nu poate să rămână ascunsă.*

În acest verset citim cu limpezime despre planul divin. Israelul era sarea pământului, instrumentul. Dar dacă acesta nu ar fi reușit să împlinească misiunea încredințată ar fi pierdut privilegiul de a fi instrumentul de evanghelizare mondială, iar Dumnezeu ar fi ridicat un al popor care să fie dispus să o facă în locul lor. Dacă este clar că Isus a venit ca să salveze oile pierdute ale lui Israel, de asemenea El a lăsat clar faptul că mântuirea nu era numai pentru iudei ci pentru toți oamenii așa după cum spune în Ioan 3,16 că "pentru ca oricine crede în El".

De moment vă invit să uităm un pic de Israel și să ne gândim la noi. Care este obiectivul, misiunea pentru Biserica Sa pe pământ? De ce Dumnezeu a permis să se ridice îngerul al treilea? Apocalipsa spune că îngerul a apărut zburând prin mijlocul cerului ducând o Evanghelie veșnică pentru a o vesti tuturor oamenilor. Prepoziția PENTRU ne indică faptul că biserica s-a născut cu misiunea de predica Evanghelia, iar dacă acesta nu o face, atunci pentru ce a mai fost chemată la existență? Și ce ar trebui să se întâmple? Același lucru ca și cu sarea care își pierde gustul. Aceasta ar fi o adevărată tragedie, să fie aruncată în stradă și călcată în picioare de oameni. O prietenul meu, să nu uităm că suntem parte din Biserica lui Dumnezeu numai în măsura în care împlinim cu planul care este pregătit pentru existența noastră. Nu pentru că suntem poporul profeției, ci numai în măsura în care împlinim misiunea încredințată. Acest fapt ar trebui să ne facă să meditam cu seriozitate, pentru că biserica ești tu, nu ceilalți, nu păstorul, nu sunt laicii câștigători de suflete, ci ești chiar tu. Până unde ești capabil să împlinești planul divin în ce te privește pentru a aduce suflete la Isus?

Ajungem la sfârșitul acestui studiu vorbind despre misiunea lui Isus încredințată ucenicilor înainte de urcarea Sa la cer. Le-a spus să predice Evanghelia la toți oamenii, trib, națiune și popor și că această predicare trebuia să fie realizată prin mărturie. Adică în mintea lui Isus, în predicarea Evangheliei este inclusă mărturia personală. Fiecare creștin trebuie să caute altă persoană și să o aducă la picioarele lui Isus. Fiecare răspândind mesajul divin la fiecare în parte, iar lumea întreagă ar fi astfel evanghelizată în progresie geometrică impresionantă, nu una aritmetică adică 1,2,3... ci în una geometrică, adică 1,2,4,8,12... iar în scurt timp lumea întreagă este evanghelizată. Munca evangheliștilor rămânând astfel numai unul de sprijin, ajutor al lucrării de mărturisire personală a fiecărui membru al bisericii. În mintea Domnului Hristos nu există predicarea evangheliei fără participarea fiecărui membru al bisericii. Misiunea ne-a fost dată ca și instrument de creștere spirituală. În ocaziile în care Isus le dă misiunea ucenicilor, le-o dă ca și remediu în primul rând al problemelor teribile cu care chiar ei se luptau. Iată cum prezintă Ioan această istorie în Ioan 20,19:

¹⁹*În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor, și le-a zis: "Pace vouă!"*

Ce bine să vezi că Isus apare în nopțile cele mai întunecate ale vieții, când numai știi unde să mergi, nici ce să faci, când ești la limită, atunci El este întotdeauna disponibil și doritor să îți dea pace inimii tale. În acea noapte, noapte întunecată de duminică, Isus a apărut în mijlocul lor pentru a rezolva o problemă care îi măcina, îi distrugea. Erau plini de frică, iar frica paralizază, nu te lasă să fii fericit, te anulează, îți fură dorința de viață. O inimă plină de frică este incapabilă să realizeze, să meargă înainte, să învingă. Isus trebuia să îi ajute să învingă frica și de aceea El i-a vizitat și le-a spus: “Pace vouă! Așa după cum Tatăl mă trimis pe Mine așa vă trimit și Eu.”. După cum spune Ioan, Isus le-a încredințat misiunea ucenicilor cu obiectivul de a-i ajuta să învingă frica. Atâta timp cât ei se lăsau pe brațele misiunii, nu mai aveau timp petru a mai gândi la frică, victoria era de partea lor, martori ai morții salvatoare și mântuitoare a Domnului lor iubit.

Matei ne prezintă o altă problemă a ucenicilor după învierea Domnului Hristos: îndoiala. O viață plină de îndoieli nu poate fi una fericită. Biserica inimii lui Dumnezeu nu găzduiește nici frică și nici îndoială în inima ei. O viață cu îndoială dezvoltă degradarea inimii. Experiența creștină este o experiență de încredere, certitudine. Într-o experiență sănătoasă un există loc pentru îndoială. Și ce a făcut atunci Isus petru a rezolva problema îndoielii ucenicilor? Nu s-a oprit pentru a le explica ce este și ce face îndoiala ci le-a încredințat o misiune, misiunea de a face ucenici din toate neamurile. După cum spune Matei și Ioan Dumnezeu a încredințat misiunea Sa bisericii Sale în primul rând pentru a le putea rezolva problemele ei, așa după cum era și ucenicii, necredincioși și cu inima închistată și dură. Luca de asemenea pomenește de frica și deznădejdea ucenicilor, totul îi speria, nu mai aveau încredere în speranța divină, trăiau într-o permanentă stare de alarmă și frica, iar Isus pentru a le rezolva această problemă le-a încredințat misiunea. De ce? Pentru că o viață fără misiune nu este viață. Împlinești tu în viața ta misiunea încredințată de Isus? Aceasta este întrebarea la care trebuie să răspunzi!

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere & tehnoredactare:
Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com